

[Arne Bjerregaard.]

gik — på mangfoldige områder er den stærkere og mere udviklet end hos mændene; det skal jeg da virkelig give fru Kirsten Jacobsen ret i — men når man går ind i den problemstilling, at det skulle kunne sammenlignes med ophævelse af ATP-ordningen, statistisk departement og indkomstbeskatningen osv., mener jeg, vi kommer ind på helt inkommensurable størrelser. I den situation, vi er i i øjeblikket, må det da være væsentligt at sige: her er et problem, og det kan vi løse med den lovgivning, vi har nu; det andet, det må være noget, der ligger ude i fremtiden — og fremskridtspartiet ved da selv, at det løser vi ikke i morgen — men for de mindre erhvervsdrivende er det et problem, de har i dag, og ikke om 10 år. Fremskridtspartiets forslag omhandler problemer, som eventuelt kunne løses om 10 år; det skal jeg lade være usagt i den nuværende situation.

Jeg er glad for, at hr. Bernhard Baunsgaard er enig med os i intentionerne, og det må jeg også takke såvel hr. Hagen Hagensen som hr. Ømann for. Når hr. Kaj Hansen stiller det op med folkepensioner og de mindre erhvervsdrivende, kan jeg garantere hr. Kaj Hansen for, at der er mangfoldige mindre erhvervsdrivende, der ikke har mere, end folkepensionister har, undertiden mindre.

Vi har ønsket at pege på problemet, og jeg har forstået af debatten her, at man har forstået problemet og har forstået, at man nu må gøre noget ved det problem. Om det så skal løses på den måde, vi har skitseret, er, havde jeg nær sagt, os ligegyldigt, bare vi får gjort noget ved problemet. Efter udtalelserne må jeg forstå, at nu er man endelig villig til at gøre noget ved det problem, og derfor takker jeg for den velvilje, som jeg synes er udvist over for forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg bliver nødt til at sige, at der er jo ikke noget nyt under solen: det, vi drøfter nu, og det, som hr. Arne Bjerregaard betegner som problemerne, har jo været drøftet i al den tid, vi har haft disse lovregler. Man drøftede, hvorledes man skulle kompensere for denne opgaves løsning i forbindelse med momslovens gennemførelse for 8 år siden;

det indgik i vurderingerne af de tidsfrister, man fastsatte. Man havde samme problemstilling oppe til drøftelse i forbindelse med gennemførelsen af kildeskatten. Man har gang på gang drøftet disse ting, vurderet, om der er rimelig sammenhæng mellem den likviditets- og rentefordel, erhvervslivet får, og de opgaver, som erhvervslivet løser for det offentlige.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Erhard Jakobsen, at jeg er enig i, at vi ved disse førstebehandlinger skal beskæftige os med principper. Jeg mener også, der ligger noget principielt i at påpege den forskellige behandling, et konkret forslag vil medføre for forskellige grupper i samfundet, og jeg mener også, vi har lov til at tage vores udgangspunkt i det, som er formuleret i de forslag, vi har til behandling. Der må jeg sige til hr. Erhard Jakobsen, at der i § 1, stk. 2, i centrum-demokraternes lovforslag, nr. 44, ordret står:

„I tilfælde af negativt afgiftstilsvær udbetales godtgørelsen af toldvæsenet.“

Det betyder simpelt hen, at uanset hvor stor den erhvervsmæssige omsætning, der har været, er, bliver der udbetalt 750 kr. pr. kvartal. Det er muligt, det ikke har været centrum-demokraternes hensigt, at dette skulle være konsekvensen, og det kan så blive klaret under udvalgsarbejdet, men det står i lovforslaget, at sådan er det forslagsstillernes hensigt.

Så går hr. Erhard Jakobsen videre og inddrager i drøftelsen også tanker om en eventuel omkostningsdæmpende ydelse. Jeg skal ikke tage det op ved denne lejlighed — det skal vi drøfte i en anden sammenhæng — men jeg vil gerne, når det nu er rejst, have lov at gøre den ene bemærkning her, at det at inddrage dette forslag som en kompensation for de dyrtidsportioner, der måtte blive udbetalt, betyder jo, at denne kompensation også skulle udbetales til nogle, der overhovedet ikke udbetaler én eneste krone i dyrtidsportion, og det vil altså sige, at det i hvert fald ikke er at tilnærme os den konkrete udbetaling, snarere at fjerne os fra den i forhold til tidligere forslag.

Jeg skal så til sidst kun sige, at regeringen tager meget alvorligt på den aftale, vi indgik i september, vi føler os meget forpligtet af den. Det gælder på det område, jeg her har nævnt, men det gælder også på det